

РУССКИ НОВИНИ

Preč. Dr. I. B. Višošević rektor grkl. sjemeništa Zagrebf. gornji grad

СА РУСКИХ У КРАЉОВИНИ ЈУГОСЛАВИЈИ

Виходза каждый гудень. — Предплата на рок 60 дина, на пол рока 30 дина. За Америку и други крај 2 долара рочне.

Предлату и пици писма до Редацији и Управи треба послаца на адресу: „Руски Новини“ Цинкоревци (Југославия).

„Краљове“ капитализма.

Криза присила цали широк и далеки швер. Мени „криза“ постало најкозватейше меча на швец. Але у теј кризи ест ице люде, котри не упознали ей меча, котри и тераз жию у розкоше и задовольству, бо ани сами не знаю, як велики их масток. То су америкавски милионере и калатрдере. На палим швец караховали 20 тиз најбогатших пенажних матнаток, од того числа еданац их у Америку, а у самим Нюйорку осем.

Познати америкавски фабрикант автомобилех Хризлер (конкурент Форда) ма миллион долари рочного чистого приходу. Кед го раз питали, на яка способ ше кон так збогачел одновел: „Вредни человек, которого не злате никак банкесце и котри постало иде за својим шильом муши у Америци дацо пощивуи.“

Познати с богати америкавски банкер Морган. Його мена у остатим часу спомени не често у шветских новинах, бо вон девал власном криву разуму, бизниси својих банкох и фабриках, да план меней поряди так спривел америкавску державу за миллиони. Його масток рачун на 100 миллиони долари.

Але и Хризлер и Морган далеко заоставаю за „америкавским краљом витрийолу“ Рокфелдером. Його масток ани не мож точно прецизи, бо вон ма уложени својо капиталу скоро у шветских фабриках и торговинах. Главел еден ньюйоркск банкер: „Чим ше амерунини уж праносили Рокфелеру хасен, бо и кед губили банесце и шеа тронили пофалт робини за Рокфелера. Кед купили у реставрацији вайо и у тим Рокфелер ма свой процент, бо скоро калта торговина а вайцамав находини ше у його руках“. Вон ма хасен од својих 600 готелох. Його фабрики и донални рознатки су у 16 державох, а ливедей у Южной Америки, Китаю и Сибири. Найвекши жрида витрийолу у Перу, Чиле и Аргентини го власносел Рокфелера. Цена го исцела на 10 миллиарди долари, а ице 1870. року тот человек як мали хлапческо предавал бомбеси на ньюйорских улицах.

Треба призвати, же Рокфелер дави велики суми на добри цали, особно на шпитали и високы школы, слично як и други америкавски богач Карнеджи.

Тот „краљ шилжи“ го највекши приклад як ше у Америци мож збогачити. Бул најверше кочиле на пошти, вец тримал икуниси малку гарсовани, препаднул и постал обични работник у фабрики з надницку од едного долара.

У шветских часу преучивал вон рижки феда и так ше у тим усвершил, же го шкали до фабрики як „фахмана“. У 39. року живота уж вон мал власку велику фабрику шилжи и так ше на шилжи збогачел, же достал мена „краљ шилжи“.

У Европи дал по добне триклад наглого збогачивания чешки фабрикант шилжих Батя. Пред войну бул вон обични худобни валалески шустер, а шилжа його фабрики вредза вецей як миллиарду чешки коруни. (Ше знаме, прешлого року Батя вощесило спадкул а аероналом и потикул).

Але гоч вели од тих шветских матнаток даваю пезожи на добри дни, шак го не добре, да ше у едних руках зарне гди капитал,

и миллиони других людзох теж добрих работних и вредних не маю ани ани соли купити. Тот капиталистични шор у швец, котри еднка дава награду, да востало миллиардере, а други: руди на дно живота“ не добри, не здравы и не праведни. Не можеме шилжи ми буи еднок богати и мац бан у шилжих едкани живог, бо аме уж од рождени постали, посланик нашо шлески и душевни сила, але икак и ту муша буи граници: граница збогачивания и граница худобства.

О тим, як би требало теранки неадравни капиталистични шор у швец, прешлел, позриви и преумориц постел два шветски науни: наука социалстох и комунистох и християнска наука о друкавении живоне. И о еднел и о другой будземе у наших новинах часад и толковац.

Вельке церковне торжество у Любляни.

Як Словенци почитую свойого владиму.

Нет сумниви, же Словенци, котрих число ванони у Югославии естко малойше, шилжистурнийши народ у нашеј держави. Тот мали народ ма свой университет у Любляни, ма свойо штрелни и народни школа. Ани еден серод у нашеј держави, а весто так и поза границами нашеј держави, медзи шилжима Славянима, нема тельо оргинизици, кельо маю Словенци. Ту каждый человек може барз вельо научити. И ний читателю наших Руских Новинах послукаю, же тот народ почитуе свойого старого владиму, котри уж три рока жив у нестии.

Юбилейни рок и „дизаманти“ ювилей владими Евлеча.

Словенци одлучели торжествено прославити 1900. ювилей спасети рода людского на кривку, а весто и 60. рочки або „дизаманти“ ювилей свойого велького владими дра Евлеча на 29. и 30. юнии того року. На готу славну поводали шилжих наших владикох, цалу шладу, и Й. В. Краля. При самей торжественей Служби Йожей, котру одслужел дия 30. юла сам 81. рочки владика др. Евлеч на стадиону у Любляни пред 50.000 народа, заступани було Й. В. Краля по едним високим официру Словенцу, а шладу заступали 4 министри. Владикох було 12, котри пришли зос шилжих странах нашеј держави.

На предвечерне самого празника приходил стары владика у аугу вост места, две тераз пребыва у пензии, а през цалу драгу вишак го вярни його народ, а дзвони дзвонили

у шилжих церквах. Коло 7 готзени пришло до Любляни, аце го донесел пред катодралу церкву Його епископ, котрого вон сам себе избрал, теранки люблявски владика др. Рачеде, а 11 владика. Вельки кафедрал не могла прилти превезти цисае варнах. Востр у 8:30 пригатовели Словенци свойому владикому прекрасне торжество у Народном дому Училиу. На концерту велько шилжитане владика у шветских, беледох еднк красне од другото. Шилжавис того дня 420 шилжавих зос цали Славенци Мужески хори творели сама дзвони. През цалу шад приходзели процесии у народних словенских убраных а през шладу под шилжалли у шилжих церквах. Не треба миллионид, же сванецство у шилжих церквах шили час гиведено и и на сам празник у шилжих Службах. Вожри ширин приступали до святей Причастии. В везделью од 9-10 готзени процесии шили у вельки нови Стадион, зце ше отримовала торжественая Служба Божка. До самого Стадиону достали карти 45.000 души, а бизовно 5.000 дзвон вошли и през картох. Под цалу Службу Боку шилжавили готи 30.000 души прекрасни церковни псими а дзекосани Господу же им дал тако го велького шловека, котри ше за шилж трудзел од 1873. року як шилженец, а през 33 роки ак владика. Вон и тераз ице у велькеј старости каждый дзень ставал на 4 готзени рано, медзи ше през три готзени у церкви, служил Службу Божку за шилжа потреба свойого народа, шведел, наказуе, чита и учи цалим душама ше праклау старих вусташкошкельох.

По поладню в везделью мало буи нове торжество у Стадиони, але на готзени шилжавили

падан лажж и так ше того торжества не могло окончити. На тим торжеству под отвореним небом мало вступило 2.400 випавших зос винских странах Словени — ту кажда парохия ма свой пливачки хор. Вони мали шпанки у 8 такжох дају муку Господа Исуса Христа, котру 7 композиторе за того торжества зложели. До не було вамажше пре джидж гераз окончити, тр будзе окривчене при другой нагоди у рим ювклийри року.

Васлуги владкии Блігча.

А шо таке дельке зробел як владика др. Блігча? Крім своїх владических роботох дже вельк бара нахвалорал, споведал, кайшкы и повинни андевал на своїх вирлих, дошлал младих людоох до швета на науки, да ше науча од других народох, не дома не могли научити, па да вен свой народ организую итд. Владика др. Слжкы абудовал одну вельку гимназико-семинар, дже ше школуо ведей 300 ученикох. То була перша словенска гимназия. Зос тей гимназии вышли уж до герва священики, адвокати, судии, управники, организаторе на господарским волю итд. Аш одна велика ствар не була зробела без помощи владкии Блігча. Прето логика почитую дра Блігча шидити, и ливичи признаю його велики заслуги. А др. Блігч црхо и спокойко патри на свой народ, моли ше за нього, да му Бог да своєю благословеня и за тот швет и за вичносц. — Вол терия мало гурори, а велько ше моли далеко од швета, як давни пу свьябожители.

Щешливи народ, котри ма таких дельних людоох!



УКРАЇНА.

Аш мертвим не даю мира. — Панико чинитене намекало ище о смутней полї у Городку, котра була у новембру

прешного року, кеді члени тайней Украинской Войсковей Организациі нападли на пошту у Городку, да вежко пенєжи за потреби тей организациі. Теди погинули од кудькох польских солдатоох двома млади студенти Березински и Старики. Поховани вони були на црцгорї у Городку. В поци 24. Юла хтошка розкопал их гроб, вишл труну и дзешка скриня. Аж по другим преданїю нашли труну у єдиним нузним мурованим гробе. Видію же кому було стало, да ше и мертви црпа тух двох нещесних наших жертвох страца. Цалком ясно, же то не зробели наше злодє.

Погинули литовски пилоти.

Двома литовски пилоти прелетели щесливо през морїо до Америки и вращали ше назад. А кед були уж блїзко своей держави-опоници Литви снадди обидвома до єдного вєса и рстали на месту мертви, а их аероплани згорели. Цела мертвих пилотох провезени до главного варошї Литви Ковна и поховани з вельку параду. — Литва то малка держава на северу од Польской. Ма два и вой милїони жителюх. Литовски народ найблїжши Славяном.

И Поляци наслідую Гитлера.

Ми уж явели, же Гитлер у Немекей одлучел з державцеї служби вишки одани жени, котрих мужкове мало службу. Поляци Гитлера барз не любя, бо они ше и грожи, же «вишрави» польску границу так, да немєнки краї, котри по войни припали Польской назад приключити ту Немекей. Але у тим буду наслідовац Гитлера и одлуча лєм зос железницї 2000 одати жени, котрих мужкове мало службу и дужки своєю жени отримовац.

Роселет на щешливу руку.

Позната є борба того американского президента зос кризу, котра у Америци ниє не менша як у нас. Медзи инцим предложел вон фабриком, да зменша час роботи у фабрикох од 48 на 40 гразин тижцї-рво, да так може икше число работникох достац роботу. И фабриканты не пошцухали ище и подзвили работником надїицу. Число безработних цостава прето у Америки з дня на дзєнь менше.

Велїка експлозия у готелу.

У неским вельким варошї Брїну була страшна експлозия у вельким готелу «Европа». Експлозия була така силна, же штири поверхи готела цалком розвалили и почкововани и сундєски хижи. Под розвалицинами нашли єдем мертвих и 62 ранєтих. Причину тей експлозии ище не признали. Єдин гварц, же цона цастала од гаса, а други же од екразита, котрого хтошка до готелу привєс.

Японски маневри на морїо.

1. августя замочали ше на морїо вельки маневри японскеї военной флоти. До тераз не було ише таких вельких военных маневрох на морїо, бо у них тераз участвую 150 вельки военї ладї и велько гидроплани, то значи таки державани, по можу и по водї шивац и по воздуху лєтїц. З маневромн управя сам японски цар «Микадо».



**Читайце
"РУСКИ НОВИНИ".
Посилайце предплату!**

Каменец.

Було краше, слухом овичене рано, кед бачи Габор пантол з вєдми до вєдїи. Требадо пооберац трушки, хєрв у його вивїи добре зродзел и отримали итд, дох их скоро у цалим калїак євїцє не була. Не було их шїї у вєданих, та щєца була бєра добра. Бачи Габор мац хрєне, вєлїи трушки, та разовац, же у ливичи сигурно добри за их до єдн диваря. Та цончави на вєсто хити, хторе му доси надло зродзело того року би бул дзєдзєвєк рок.

Того року прєвац, бачи Габор аш вєлїи вєдє ждїт, подало, Вєнїй посаделєц кукурїси хтора зан, єрє члєни дзєдзєч, бул добра и обєцвал добру дамачку.

Кєд прєходєлє коло поля, бачи Габор зос увєжєвєком пошатрал на вращву и добру кукурїцу, а там исто и дзєци, хтори вєсєлє поєкєлєвєк за вєдєм зос конєркамї у рукох, и вєстєлї шикє.

«Булєе крєсєн кукурїца! Кєд ше и вєлїи отримє, булєе же вєдєвє». Гурорєл вєдєї за сєбє, але дзєном було то мало чуц, и вони рєдєсно поєкєлєвєцї вєнїцє на прєдєк.

Бачи Габор их зос задовольством пошатрєл, а кед вони одїшєл, вєдхнєл и почєл раховєн.

Раховєл же кєльє би при добрей дамачки и обєрєцєк могол вєнєжи зєдєвєнє и дзєство отплатїи.

Вєнєкорєї дзєствєе рокє вєнєл жємї, до хторєї посаделєц вєлїцє и залужєл ше, а вєнїцє вєрєцє и други рок єс рєцєзєл єк терєз траєцї рок, и то бєра добрє.

Дзєствєє такє добри рєви вєлїцєлєи би вєнїцє дзєствєє. Залужєл ше бєлї Габор и тоє хєлєу.

Подєлєк нєву крєсєнє хижку на мєсто цєє була старє скоро рєшєлєнє лїєкє и цєлє хижкє, у хторєї му вємєрєлє вєрєцїє аєцє.

Дєк зєвєцє обєрєцєк трушки, бачи Габор хєлєлєт и з увєжєвєком патрєл полїи вєкєтє, вєнїцє добрє вєрєдєлє. Шикєк брєг бул вєсєлєвєкєм зос дову, тє ше вєнїцєк брєг од єкєрєго вєрєкєвєї бєлєвєлє. Дзєвєцє пєнєвєнєкє конєцєкє, и бачи Габор их поєлєлє дому да их вєпрєжєнє и цє ше вращє. Пєнєтратєвєцє за аєцєцєи бул вєдєвєлєвєкє, жє му дзєцї уж почємєлє помагац и работєк. Чувєствєнєлє вєдєвєлєвєкєм пєрєстє, хторєму мєлє жє рєкє добрє и хторє уєвєкє патрєцєцєи добри рєд и у вєдєцєх вєкїцєох. Зєлєлєлє цєтєр и пошєлє дрєвє брєг опєтєрєнєи други мєладу вєнїцєу хторєу лєсєдєлєлє прєшєлє рєкє.

На западу ше почєло вємєчу вєнїцє. Дзєвєцєлєи ше густє хжєдї, хторє мєлєлє вращєвєцє дїєкєкє. Кєд дошєлє до вєнїцєлє, почєло сїрєжєнє тє ше вєнє вєтратєлє дзєво, лєм прєтєлєлє прєдєцє и вращєл ше вєдєлє.

Пєбє ше фрєнїкє вєцїлєлє; вєдєлєлє дзєцєлє вєкє вратєлє вєсєлє шикєкє ше вєлємєлє, а вєтєр ше прєтєрєлє вє бурє. Гурєтєвєцє булє вєнє вєнїцє и вєстєлїєнє. Зос вєдєлєлє прєдє рєвїнїєи прїхлєдєлє вєлєкє дїєкєкє, хтєрє ше фрєнїкє прїблїжєкєлє у вєду шикєкєї вєнїцєї вєнїцєлє, нєд хторє ше гєрїє чєрєї вєжєрї. Дзєкєлєлє рєдє бєнєкєтєлєлє прєрєзєлє чєрєї густє хжєрї и вєстєлє стрєнїє вєрєкєкєнє. Зєлєлєлє хторє ше потєлєлєлє зєлєлє зос жєму, почєлє ше на штєрєкєу покєцє бєлїцє, а прєдє гурєтєвєцє и фрєнїкєнє вєтєрє чулє ше стрєнїє гучєнє. Бачи Габор ше вєстєрєлє.

Було то страє за вєдєцє. «Як то фрєнїкє прїдєлє!» — чуловєлє ше вєнє. — Чє ше дзєвєцє рєшєлєлє вєдєлєлє? Сигурєнє ше рєшєлєлє, але хтє вєдєлє чє дошєлє до старєї вєнїцєи. Пєнєтратєлє прєдє вєнїцєи, дому з брєгє, аш на драгє од вєлєлєлє нїхтє ше не вєдєлєлє. Бачи Габор поєкєлєлєлє скоро бєгєлєцє. У тєлє ше фрєнїкє зос стрєнїєкєм вєтєрєм сплєцєлє прєвєнє пошєлє. Пєтєнє джєдєкє вєнїцєкєнє прєстєлє. Пєдєлєлєлє жємє камєнєцє хторє зос стрєнїєкє гучєнє-ом лємєлє и вєсєлєлє

З гаранту на роботу.

Полска влада одредзела, да тибци тоти, по су засудзени на вецей роки цемниси не буду више дзеци, и ноц шедзиц запарти, але буду робитц на проло Зоз тим будзе легчейше держани гарантити отримовац, бо кажда гарант будзе сам себе отримовац, а неше будзе и за гарантантох, бо цали дзени буду як на пльбода.

Завадза им вира.

Ваяло же большевиком. Наривало их нобини, же год большевицка держала бирю претана, год треба великей шмелосци, да ше даго прана, же в бирни христиан, ипак ише белошодтох у большевицкей держави признава ше ту християнскей вион.

Ише баржей незадовольни большевики, кед виаза, же у их школох у котрих ше на респекти спроби робц на тим, да ше бира у дзешисельох шериох затаман, ипак ише ест школяре, котри ше вион тандаю. Недавно препашци, же межи студентами института Карла Маркса — а тот Жид Маркс то большевицки бог! — ест таки студенти, котри були члене церковного дружтва св. Андреа! А шидки большевицки вождове були прешведчели, же студенти на тим институту шидки прадофирни большевики и подполни болбожники.

Заспашци ше у большевицкей школи сного ученика, чом вон не член Союзу большевицкей младежи, а вон шмело одлечеа: Двом пашом я служил не можем, а рашим моим паном е Бог!

Сану студентку на вишей техничкей школи питали, чом вона нони на карьеру фрижи, а вон одлечеа: Цо ше вого жон вира тиче? Никто не доказал, же Бога ест и а у него барим.

Бара то велело большевиком, же год вонг тельо туду, нешкки, и ципанска и насилска уложени, да бирю у своим бидеом народзе возру. а тероз виаза, же вонг арелбита на небо.

За нас то цалком розумиво, бо ми знаме, же бира рибко удалена до дужи каждого шифека, а за церкву свою сам сам Христос гварел, же ари перло ю не надблада. И не надблада!



Шлебодни вивоз жита.

До тероз можю з нашей держави вивожовац жито тем Принимлигованс Дружтво. Тероз видала влада наредбу, же жито можю вивожитц и сами продуцентипараста и други лем муша мац дозволу од министерства за торговину.

Трешене жемн у Загребу.

3. августа рано на три кулдин буюо у Загребу дощ моине трешене жемн, котре тирвало 10 секунди. Шидки ше у великим страху пребудзели, а на давалих хижох пошукали мури.

Пекелна машина у Копривици.

Еден паш железничар придал полици у Копривици жемн пакет, котрого достал на мадыркей штаци у Дзексвину, да то прилеже до Югославии. Пакет випатрал як книжка и бул тому железничарови сумиши. Кед на полици пакет почали отперат вон пашо експлодирал и забил на месту едного полиция а шефа полици чекко ранел.

Симеон Лендер.

Гриречено пензионирани очински билежвик 2. у Гибарту поставени е на свое старе место.

Кирвава борба пре вибори.

У малим сербским вароцику Брза Цаданка побити ше додз пре обичиски вибериаци. Били ше пристате двох листох истей Югосл. националней странки. Дзешен хлони чекко ранети. У битки брали учаси и цигане.

Дрво забило трох особох.

У рудане бизета при Копривици була велька буря баш на св. Илнй. Силни витор звалел при церкви едну сторочну липу, котра спадла баш на легиных и дзичнатох у «кону» и забита 3 особи а вецей ранела.

Нещесце з аеропланом у Цриквеници.

У Цриквеници (Хорв. Приморе) дзвигнул ше еден аероплан, да олети до Загребу. Але дзвигнул ше лем дас 100 метери над жему и такой спаднул. Еден путник, бачи касир загребектор «аероклуба» забил ше на месце, а пилот, котри з аеропланом управил чекко ранети.

Шкандал у новосадстей общини.

У Новим Саду одкрили вельку сприводзку з варошким наместом у варошкей управе. З тим у звязи забарли даскельо варошки ексеквенти и сам новосадски подбирол Бокшар. Роби ше о 12 мил. опчинского намету.

ДУХОВНИ ЖИВОТ

Недзеля дзепята по сомествию св. Духа.

Авестон юо Коринтияном зан. 128.
«Браца! Ми боли помочници, а би Боже роке, Боже здание. Но ласки Божей, котра ми жет дана, и шк мудри будзателы

над шиско влохоло. Камениц бул бара вельки; ягод да падали лядово орехи. Дзешовни зарна були и вкши.

Зос лядох падало востарговање лісце, а гарняки ягод да дахто ревал зос ваводумажу шивтосцу. А кеди не кеди би блиско и трело. Витор даял брескии и пашел отаргнути конари. Бачи Габор зовишасим задихали и отлучени, лобех до вкши и убех до колбн.

Дзедох у колбн не було Попатрел вонка и аказел, як ше замь калануца, хтори бегал да ше силит. Уичновуши шидки на около нападэл камениц так же захрил лісце и тирзиди. Од буйних и жемных чокотох остали лем голы лози, Бачи Габор бул прешрашени.

Намог дойси ту себе од чула и страху. Випатрало му ягод да настал конец швета.

«Боже, спаш ми лем дзедя, кай ниццо пренадне, лем их спаш!»

Так исто видло, яздо и принол камениц негало престал. Вонка випатрало як вкшме. Шидка напашли було притресане зос камельком зпомедан хторого старчала желеве лісце. Витор хус ушкх, але ше гучане и далей чуло зос той странн кадик хмаре пошла. Там ше

не видзел ані еден брешок и випатрало ягод да пали тот бок захиткути зос шаву завую жалки.

Фришко вращал, ескро бегаволи, бул як шилеши. Аж цершул, чи не увидян дзедя дзекн позадати и поллучени, кидо видася вращи а други птици хтори лажла мертви на ляду. Кошол ту перней колбн зос пашу, але кед ту алей до ол виллели зос ший ташон и вибел звыи хтори ше почал превращат по ляду. Пошло ту другой колбн, хтора бул найближей драги и на межи вишци и пошл Попатрел през колбо, але од скорашнього лоса зупурити, видзел ше лем голы пашы.

Няваним боку видзел дрво, хторе остало зос шиским голе а хторе пред гоцанну дия було враще зос жемным лісцом. Правидзело ше му же под дрвом цовикель лежи пошка пифровяк. Обидзе го и страх. Ягод да то дахто коши там разбегнул ше ту дрву. Позвал шифровяку шиватку своёго давичека, и видзел конарки обешени, а кед ше приближей, видзел же то дзедн. Його дзедя, хтори вепорушко шедвели налелпнути на дрво. Видзел ім лем сами пела, бо им главни були захрити зос конарками, а ноги им були притресани зос лядом и блатом. Шидок задержул побег ту

ним и зос страхом вонних конарки, спид хторих видзел мали главни своіх дзедох и их прешрашени. амаргнути и пашана залыца.

Дзедн го патрели зос страхом, але кед го сшаквали лем прешрашени: «Лоб» и заншаквали. Бачи Габор их вишыл спид ляду ползлах іх пратулел ту себе и лядо вращарел: «Дзек мейо» та ше и вон респаштел.

Тришаван моцно дзекн, прохлудел бачи Габор през виллелене пашы. Шидко на около було зовишцим амялечне зос камельком. Лем бачи Габор, терал е тим желеве не роздумовал а у дуна бул шеслив, бо му остало найвекше богатство хторе терал пришеся ту перном. Кед принол ту своёму полю, шик мало застал и патрел на побиту кукурци и зос лядом покриту вишчу. Дзедя, хтори су хус дошии ту себе, жалосно поватрели на шийцки полн адзичнато божаливо прешрашени: «Терал зме хувобик, ано!» Бачи Габор ю задумало попатрел и як да вращажел такой цо гуторелл. Затим ше таргнул и прибрал ше, побольал дзичнато и сна, и вассло ім гуторел: «На, азсця, Слава Богу кед ма ви остали живи, потата я, же мойо найвекше богатство».

Зос сербского: В. В.

повожен фундаменти, а други за њим будуће. Али важни нај мерице, ја на њим будуће. Во другог фундаменту нікто не може положити камен тако, до положени, а то е Исусе Христос. А што буде на њим фундаменту: злато, сребро, драгоцене камене, асфал, шело, слава, тога діло будзе на шветло бо дже Господи гласи, понеже ше еи у огни обиди и каждого діло огни випробуе, аке тако и еи, когрого діло, аке бен будоваи, остани, достани награду. А когрого діло агори, преферти шкоду, а сам ше спаше, аке ше през огни. Чи би не знаде, же ше храм Божи и Дух Божи пребива у вас? А ака дахте обещати храм Божи, тога шиди Бог. Бо храм Божи святи, а то бие.

У девини Апостолу св. Павел научуе Коринтианок, котри були ише „тілесни“ и укири Христовей не асаи утвердени. Св. Иоанн Ал. так толкуе тога мести: Цаде Церква Христова, шиди христиани, ак и кажда вирна душа, ест духовна будова Божа, когрой ишписам Бог. Боже помочайи то Апостели, длакиове и свиделки. Фундамент гей Божей будде то вера Христова, котра нам ше дава на св. Крестено, а работийк, котри будде на тем фундаменту, то кажди христиани. Тога наша духовна будова треба да напредуе ак до конца цнло о живота. То значи: кажди человек муни биа престанка похваляваи и усвершковаи тогу будову добрим дїлами и чеснотами, аке не ише ишдаси будоваи, ак на фундаменту так, ак Бог ризкозуе.

Далей учи св. Павел, же кажда од нас е тот св. храм, до то сам Христос Господи збудоваи, и у котром жив сам Св. Дух. Прето каже Ал. з Христом и до Христу анико роби, керни, жертвуе, моли. На кратко: шиде з Христом Господом, а ака през Христа Господа.

Под словами: злато, сребро, драгоцене, камене розуми св. Павел науку Божу, под словами: древо, шело, слава розуми науку, до не глота таарца и котра акаже з людского розуму е невизнана з мелима грихами. Прето гутори св. Павел: нај кажди мерце, зос шим будде на фундаменту, котри вон положил. Каждого будоваителя робота будде на дани Божиго суда открити и випробована. Открие ю огни Божи тос шене шветлосцу и випробуе зос своје гуродесцу. Котри будде зос златом, сребром и драгоценими каменами, то ест зос чисту науку Божу, тик огни не спаше: аке котри будде з людску науку, котра означивана з аниким грихами, тик огни будде шиди. Котри будде з акаболду науку, тик огни будде на вири муни.

Далей ше гати обраца ту вирним:

Бурза

Нови Сад 3. VIII. 1933.

Жито нове	112—120 Дин.
Кукурница бачка и српска	72—74 Дин.
Кукурница за август	74—75 Дин.
Ярец бачки и српски нови	64—66 Дин.
Овесе нови	64—66 Дин.
Мука 00 нова	225—245 Дин.
Мука число 2	205—225 Дин.
Мука число 0	160—170 Дин.
Хростий	55—60 Дин.
Цесула	95—100 Дин.

Чи ви не знаде, же ви храм Божи и Дух Божи у вас пребива? А ака ше обраца ту учительк, керним апостолом, котри зос својим наукама развивали веру Христову фундаменту Божиго храма на ту шим тик прегааря: Бог ака страшно покаре. Бог страшно покараи Аталие Багазаря и другик, котри обещавали Його алтернативе храм, а ак теди покаре тик, котри обещавали Його живи храм.

Намечайме! Храм збудована на Исусу Христу ак краваутинам каменю почал ше будоваи у наших душах на дани явного крестена. Тот храм яме ак усвершковаи, покая ждме на тим швене. Усвершковаи тот храм швенеи зос својим наукама, а кажди христиани добрим дїлами. Нај мерку прево швенеи, до учи и ак будде. Аке нај добре патра и вирни, ак и вони усвершковаи и украсоваи свой храм Божи. Тераз ше кајме, тераз ше трудме, тераз ше мождаме, да свой духовни храм чим баркеи украсоваме.

За нашо дзеци

Мижо.

Мали Мижо бун широта. Добри лодзе ошковали ше з њим и послали го до школи. А понеже ше вон у школи добре учел, зато го кеа звериеш у павале шкени, дали до вероуду за шетерта до едией тарговиши. И кажди, хто познаи Мижо думал, же од њого даше будде.

Але вишло иштак. Еднотго разу зашмаковали му жемлики и вон украа з дугтину аж три. Други раз пжал себе бичак. И так пошаду почал наш Мижо добре крадуци.

Але не дармо ше гвари: »Крадзене не благословене«. То увидзел и Мижо, бо неодиго влатели го, же краде и випнали з дугтину. Дас е пол рока по тим випнени Його и ише двох таких ак вон, у цудзей комори и суд шницких осудзел на пол рока гарешту.

У гарешту почал Мижо роздумовати над шницким, до перобел и розшакел ше. Увидзел вон тераз, же дугтру лодзе спели од њого наираван доброго човека и же вон сам зашпретавел своје младоси.

»Муним ше наираван!« — гуторел Мижо сам ту себе — муним почал штакви живос. Појдзем ше шведоведати, покаем ше за шницко збо и почнем нови живот!».

Але цале време ше бел, чи достане вон кеа идзе з гарешту дајке место. Бел ше, же лодзе будде од њого кероваи. Аке на шведовани достал таку пораду:

»Того, хто одлучел да чесио и поштенно живи и де випади гутори и шоби правду шодзе шиде не одруца.

Кеа випши з гарешту пошол Мижо до цудзних валаших шведати службу. До својого валапу ганибел ше испи.

»Најперше, — думал вон себе, — поправим своје шеси и своје добре мени аж вен ше врацаи до својого валапу!».

У першим валаше дознал ше, же павошци у тим валаше шведати слугу. Тик шиди до павоца.

»Одкаль ти идзеш?« — питал ше го павошци.

»З гарешту!».

»Одкаль?« заштан ше ише раз зашудовани павошци.

»Идем з гарешту, аке сом шесден пол рока!».

»За цо?«

»За краду!» — одповед Мижо отворено.

»И не боји ше признати то так отворено?«

»Не — одповед Мижо, — я одлучел шис гуторити нем шрадуду!».

»А чи одлучел ти, до ше пошранши и да не крадени венеи?«

»Гей!« — одповед Мижо, — Шем буд чесни человек!».

»Вен не примем за слугу. Бо шрим, же кеа ни пошримал перну шело постанову и гуторити правду, вен пошримани и другу и будзем шорани слуга!».

И Мижо почал нови, перши живот!».

Плацелии редплату за 1933. рок.

Руски Керестур:	
Сабов Владимир, 574	50 Дин.
Канюк Янко,	50 "
Хованец Василь, 44	50 "
Малакко Дюра, 588	50 "
Савдан Василь, 851	50 "
Рамач Янко, 388	50 "
Джуджар Ацари, 993	50 "
Колесар Дюра, 556	50 "

Копур:	
Олгар Даниа, 153	50 Дин.
Горняк Стефан,	50 "
Гайнал Силвестер,	50 "
Горняк-Кухар Маран,	50 "
Дорокани Јонниа,	50 "
Кили Иоан, 148	50 "
Кили Мххайло,	50 "
Дудан Емил,	50 "
Боднар Михайло,	50 "
Земледелски Читалниа,	50 "

Дордьов:	
Пангаргай Емил,	50 Дин.
Стрибер Дюра, 114	50 "
Турински Осиф,	20 "
Доронки Янко,	50 "
Митро Олгар,	50 "
Буджиски Йовген,	50 "

(Далей будзе).